Erediens: Misericordias Domini
Gelewer: 14 April 2024 in Kroondal
Preekteks: Lukas 15, 3-7 (NLV) (“Ek is die goeie Herder.”)
Prediker: Pastor Reinhard Keding met die Katkisante

3 Jesus het toe hierdie gelykenis vertel: 4 “As jy 100 skape het en een het verdwaal en verlore geraak, sal jy nie die 99 ander net daar laat staan en die een gaan soek tot jy hom kry nie? 5 En dan sal jy hom met blydskap op jou skouers huis toe dra. 6 Wanneer jy tuis is, sal jy jou vriende en bure roep om saam bly te wees omdat jy jou verlore skaap gevind het. 7 Net so sal die hemel blyer wees oor een sondaar wat tot inkeer kom as oor 99 ander wat regverdig is en nie nodig het om tot inkeer te kom nie!”

Liewe Gemeente!

Pastor: Ons het sopas die gelykenis van die goeie herder gehoor, of soos dit ook genoem word, die gelykenis van die verlore skaap. Ons doen 'n radioverslag en skakel nou direk oor na ons verslaggewer in die woestyn. Hy het sy mikrofoon aangeskakel en doen ondersoek by die 99 skape wat agtergebly het. Ons skakel nou oor:

Katkisante:

Skaap 1: Haai!? Wat gaan daar aan?

Skaap 2: Waar? Wat? Hoekom maak jy my wakker?

Skaap 3: Iets moes gebeur het.

Skaap 4: Sekerlik, jou skaap! Maar wat? Ons sal moet kyk.

Skaap 1: Ek het dit dadelik vermoed!

Skaap 2: Wat het jy vermoed?

Skaap 1: Een van ons het verdwyn**.**

Skaap 3: Verdwyn? Waar? Hoekom?

Skaap 4: Laat hulle tog nou klaar praat, moet tog nie aanhoudend inmeng nie!

Skaap 2: Kom, vertel my!

Skaap 1: Wel, ek weet nie veel nie. Ek het net gehoor dat een van ons verlore is.

Skaap 3: Verlore? Net so?

Skaap 2: Verdomp, wie dan?!

Skaap 1: Nommer honderd, as ek reg gehoor het.

Skaap 3: O sy. Sy was altyd so avontuurlustig.

Skaap 4: Laat ons dus duidelik wees: een van ons is nie meer hier nie. Dit is nommer honderd wat vermis word. Reg?

Skaap 1/2/3: Korrek!

Pastor: Ja, so is dit soms. Ons mense gaan ons eie weë, soos daardie een skaap. Ons sê in die gesegde: jy is 'n dom skaap!!

Wel, eerstens is dit baie belangrik dat ons die weë gewys word. Ouers en onderwysers doen dit. En julle kinders kyk mooi na hoe ons volwassenes leef en wat ons vir julle as voorbeeld stel.

Maar een of ander tyd sal julle jul eie weg inslaan. Een of ander tyd sal julle onafhanklik word, sê ons. Volwassenes hou nie altyd van wat jongmense dink hulle moet doen nie. En ons vergeet dan, dat ons ook eens tieners was!!

Ongelukkig gebeur dit ook dikwels, dat jy jou oriëntasie verloor.

Soms dink ons: ag, daar sal ons "goeie weivelde" vind, dit het ons absoluut nodig, sodat ons lewens vervul word.

En ons word teleurgestel! Wat aan ons belowe is, het nie waar geword nie.

Ons gaan voort en eers later besef ons, dat ons ons misgis het.

Dit is goed, as die ander dit dan agterkom, dat iemand uit die gemeenskap weg is. Dit is ook belangrik dat ons self besef dat ons die pad byster geraak het.

Kom ons gaan voort om te hoor wat die skape te sê het.

Katkisante:

Skaap 3: Wel, wat ook al. Hier is immers nog 99 van ons. Dis mos 'n menigte.

Skaap 2: Ja, ja. Dit kon nie met ons gebeur nie. Ons is redelik veilig.

Skaap 1: En hoe! Niemand kan ons iets aandoen nie!

Skaap 4: Wat sou die ander dink?

Skaap 3: Ag, die ander. Hulle is heeltemal te gemaksugtig. Dit is genoeg vir hulle, om goed gevoed hier rond te sit.

Skaap 4: Dink jy die ander gee nie om wat met ŉ enkele een van ons gebeur nie?

Skaap 3: Wel, waarskynlik nie heeltemal onverskillig nie. Maar ons is baie, wat is beteken dan een individu?

Skaap 1: Niks. Baie is belangrik, byvoorbeeld, wanneer dit by ons wol kom: die enigste ding wat dan tel, is die hoeveelheid wat op die weegskaal is nadat die hele trop geskeer is.

Skaap 2: En die herder hoor ook net ons stemme, as ons almal saam blêr. Dan spring hy op en kyk, of ons enige wolwe gesien het. As een van ons blêr, kom hy nie eers agter nie.

Skaap 3: Daarom dink ek dis besonder dapper van Nommer Honderd dat sy weg is. Stel jou voor, heeltemal alleen! Niemand langs jou nie, niemand agter jou nie! O! Dit vind ek is dapper!

Skaap 4: Wie weet of Nommer Honderd vrywillig alleen is.

Skaap 1: Ja, presies. Iets ergs kon met haar gebeur het. Miskien 'n ongeluk.

Skaap 2: Bedoel jy sy het iewers in die berge afgestort?

Skaap 4: Daar moet eintlik iets wees om te sien, ek bedoel, arende wat byvoorbeeld oor die afgestorte een sirkel.

Skaap 1: Miskien het 'n arend hulle doodgemaak? Dit het die afgelope tyd 'n paar keer gebeur.

Skaap 2: O! Dit sou 'n verskriklike verlies wees, as nommer honderd nie meer was nie!

Skaap 3: Ek kan dit net nie glo nie. Daarvoor is Honderd heeltemal te slim. Sy het seker altyd so geloop dat sy nie gesien kon word nie.

Skaap 1: Ja, maar net jy dink dit! Die manier waarop Honderd hier rondgehardloop het, was baie ligsinnig. En eers alleen!

Skaap 4: Wou sy ’n slag alleen wees? Nie net altyd in 'n groot groep saam met die res van ons rond hardloop nie?

Skaap 2: Wat bedoel jy? Dat sy nie gemaklik gevoel het in ons trop nie? Omdat daar te veel van ons is?

Pastor: Ek dink dis goed, dat die ander nadink daaroor, hoe dit met die skaap gaan, wat nie meer by hulle is nie. Dit is 'n goeie teken. Hulle het dit nie afgeskryf nie. Hulle het nie gesê, ons het nie hierdie een skaap nodig nie.

Ek dink, ons ervaar dit ook onder mekaar! Wanneer iemand ophou om kerk toe te kom, vra ons onsself af, wat gaan aan? Hoekom is hy of sy nie meer by ons nie? Wat is die rede? Het iets gebeur wat ons nie opgemerk het nie?

Voel mense nie meer welkom by ons nie, omdat hulle dalk 'n bietjie anders dink, as wat ons dink? Is ons gemeenskap te bekrompe vir hulle?

Wil ons daarvoor sorg of wag ons dat ander daarvoor sorg? Die skape vra hulself ook die vraag af: Kom ons luister verder na hul gesprek.

Katkisante:

Skaap 3: Ja, wat doen sy so alleen...?

Skaap 2: Iets het beslis met haar gebeur. Beslis, sê ek jou.

Skaap 1: Ek dink ook so.

Skaap 3: Indien wel. Wie is besorg oor haar?

Skaap 4: Die herder behoort dit te doen.

Skaap 1: Aag hy! Vir hom is tog net die trop belangrik. Eerstens moet die kudde bymekaar bly, en tweedens: die kudde moet genoeg hê om te eet – dit is mos die reëls vir ons herder.

Skaap 3: Presies! Die trop is belangrik, nie die individuele skaap nie.

Skaap 2: Waar is hy, ons herder?

Skaap 1: Ag – is hy nie hier nie?

Skaap 4: Sê nou net, hy het ook verdwyn?!

Skaap 1: Ag nee! Dis ondenkbaar! Skielik is ons almal verlore.

Skaap 2: O wee, o wee! Wat kan nou alles met ons gebeur!

Skaap 3: Haai – daar kom hy mos!

Skaap 1/2/4: Waar? Waar kom wie?

Skaap 3: Daar – ons herder! En daar lê iets op sy skouers.

Skaap 4: Ja, nou sien ek dit ook.

Skaap 3: Die luise val skoon uit my wol uit! Die herder het nommer honderd gevind en bring haar terug!

Skaap 2: En kyk hoe bly is hy! En hoe nommer honderd straal!

Skaap 1: Waansin! Regtig uitstekend! Mens kan bokspronge maak van vreugde.

Skaap 4: Wel, onthou, jy is 'n skaap, nie 'n bok nie. Maar ek is ook baie bly! Ek sou nie gedink het, dat die herder so maklik sou weggaan om nommer honderd te soek nie.

Skaap 2: Ja, aangesien daar so baie van ons is. Hy kan ons skaars van mekaar onderskei, soms kan hy ons skaars tel.

Skaap 3: Miskien kan die herder wel meer doen as wat ons gedink het.

Skaap 4: Hy doen sommer net meer as wat ons verwag. Tog doen hy net wat sy werk is: hy sorg vir elke individu.

Skaap 1: Soort van 'n uitstekende herder, ons herder.

Skaap 2: Ja. Ek het nie eers besef dat hy ook vir individue omgee nie. En skielik was hy weg, op soek na nommer honderd.

Skaap 3: Dit lyk of dit vir hom heel vanselfsprekend is. ’n Kalmerende gevoel.

Pastor: Die skape het dit al heel reg verstaan! Die verantwoordelike persoon is die herder. Daar was net een ding wat hulle nie regtig opgemerk het nie: Hy het nie vermis geraak, soos hulle vermoed het, omdat hulle het hom nie gesien nie. Nee, hy was alreeds onderweg, om sy verlore skaap te soek.

Dan hoor en sien hulle hom! Hy het dit gevind, dit weer gevind! Hy dra dit op sy skouers na die trop terug, omdat dit beseer is.

Jesus het die gelykenis vertel, om vir ons 'n belangrike boodskap te gee.

Geen persoon is onbelangrik nie! Daar is baie skape in die gemeenskap en almal is belangrik. Jesus gaan altyd weer op soek na ons, wanneer ons verdwaal het. Hy volg ons. Hy sê nooit: Ag, daar is so baie ander, oor die een maak dit nie saak nie!

Ja, die gemeenskap is belangrik, maar in die gemeenskap moet elkeen ook erken word as 'n individu. In die gemeenskap het elkeen 'n persoonlikheid.

Soos die een skaap sê: “Ek het nooit gedink die herder sou uitgaan om nommer honderd te soek nie!”

Ons is opgeneem in die gemeenskap van Christene in die doop. Maar dit was baie belangrik dat daar tydens ons naam genoem word. En daardeur is ons naam en die naam van Jesus baie nou aan mekaar gekoppel. Ons sing dan graag: *Ek is in jou naam gedoop!!*

Daar is 'n pragtige sin in die Bybel: *Moenie bang wees nie, Ek het jou verlos, Ek het jou op jou naam geroep, jy is Myne.!!*

Die skaap was reg toe hy gesê het: "Op een of ander manier 'n goeie herder, ons herder!!"

Ten slotte wil ek julle vertel van 'n vrou wat 300 jaar gelede geleef het. Haar naam is Henriette Maria Louise von Hayn. Haar pa was “Oberjägermeister” (hoofjagter) vir 'n vors in Hesse. Die von Hayn-familie het aan 'n adellike familie behoort, dit wil sê baie vooraanstaande mense. Soos destyds gebruiklik was, het sy privaatonderig ontvang. Na die aanneming in 1738 is Henriette Maria Luise von Hayn in die samelewing ingebring en sou geleidelik getrou word.

Teen haar ouers se wense sluit sy aan by 'n groep wat nou as “Herrnhuter” bekend staan. Ons ken hulle uit die wagwoordboeke. Sy het daar as onderwyseres gewerk. Sy het later hoof van die meisieskool geword en 'n meerdere van 'n groot groep vroue. Sy is selfs deur graaf Nikolaus Zinsdorf as 'n "priesteres" georden, wat vandag die werk van 'n diakones sou wees. Sy het baie mense moed gegee om in Jesus te glo. Sy was opsoek na 'n geskenk vir haar vriendin Christine Petersen vir haar 36ste verjaardag.

Aangesien sy graag gedig het, het sy vir haar 'n liedjie gegee! En die sing ons nou gesamentlik. “As ek Jesus se skapie is.” Amen

Vers 1

As ek Jesus skapie is,
Ken ek geen bekommernis;
Dan begeer ek ook niks verder,
Want ek volg my goeie Herder
Wat my liefhet en ook my
Veilig met sy staf wil lei.

Vers 2

La, Hy ken en roep my naam.
Met sy ander skapies saam
Bring Hy my, die liewe Heiland,
Op die allerbeste weiland
En ook, as ek dorstig is,
Na fonteine, koel en fris.

Vers 3

Moet ek dan nie jubel nie,
Ek, die Heer se lammetjie?
Want na hierdie aardse dae
Rus ek salig, sonder klae,
In sy Herdersarm en -skoot.
Amen, my geluk is groot.

Teks: Henriette Maria Luise von Hayn (*1724 †1782)